

ת"פ 20967/02/14 - מדינת ישראל, שלוחת תביעות אילת נגד סאני שרמה ת.ז.,

בית משפט השלום באילת

18 פברואר 2015

ת"פ 20967-02-14 מדינת ישראל נ' שרמה

בפני כב' השופט יוסי טופף
המאשימה:

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד שחר עידן, עו"ד איציק אלפסי
שלוחת תביעות אילת

נגד
הנאשם:

סאני שרמה ת.ז., 066370487
ע"י ב"כ עו"ד איציק כהן

גזר דין

האישום וההרשעה

1. הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן, בעבירה של הפצת חומר אסור להפצה לפי סעיף 7(א) לחוק המאבק בתופעת השימוש בחומרים מסכנים, תשע"ג-2013 (להלן: "החוק").
2. לפי כתב האישום המתוקן, בתאריך 30.1.2014 בשעה 17:45 בקירוב, המתין הנאשם, עם רעייתו, בתוך רכבו לעופר פרץ (להלן: "פרץ") בחניון תת קרקעי של בית מלון באילת. לאחר שפרץ הגיע למקום, נגשו השניים לרכבו של פרץ, שחנה במקום, ופרץ הוציא מתוכו שקית ניילון שחורה ובה תפוזרת חומר אסור בהפצה מסוג PB-22 במשקל 6.1 ק"ג נטו וקרטון ובו אלפי שקיות אריזה ריקות. פרץ העביר לנאשם את החומר האסור והשקיות, ובתמורה שילם לו הנאשם סך של 4,000 ₪. הנאשם נכנס עם החומר האסור והשקיות לרכבו. פרץ הצטרף לנאשם והתיישב במושב האחורי. השלושה החלו בנסיעה לכיוון היציאה מהחניון, שם עוכבו ע"י שוטרים, שערכו חיפוש ברכב ותפסו את החומר האסור.

ראיות וטיעוני הצדדים לעונש

3. המאשימה הציגה חוות דעת מטעם מר ברק שפירא, רוקח באגף לאכיפה ופיקוח במשרד הבריאות, אודות החומר המכונה PB-22 (ת/1). מחוות הדעת עולה כי החומר המכונה PB-22 הינו קנבינואיד סינתטי ותכשירים המכילים חומרים אלו נמכרים בארץ כ"סמי פיצוציות", תחת שמות מגוונים, כגון: "מבסוטון", "מיסטר נייס גאי", "מסטולון", "ספייס קיי-2" ו"אמסטרדם". לעתים, מופצים חומרים אלו

באריזות ללא תווית וללא מיתוג. צוין כי לפי הספרות המדעית הקיימת לחומר האמור אין כל שימוש רפואי מוכר והוא אינו קיים כחלק ממרכיבן של תרופות או תכשירים רפואיים קיימים. קנבינואידים סינתטיים הינם חומרים פסיכו-אקטיביים, בעלי השפעות סדטיביות, משנות תודעה, מצב רוח, ערות, התנהגות בתפיסה, בדומה לאלו המתקבלים מחשיפה לחומר המצוי בסם המריחואנה או החשיש. נמסר כי הקנבינואידים הסינתטיים מתוארים כחומרים אשר שימוש בהם גורם להתמכרות ולפיתוח תלות. הפסקת צריכת חומרים אלו בקרב משתמשים מכורים מתוארת כגוררת הופעתם של סימני גמילה ותלות. מר שפירא הדגים בחוות דעתו מקרה של בחור כבן 20 אשר נהג לצרוך מוצר שכזה במשך 8 חודשים ועם הזמן נאלץ להגביר את צריכת החומר, על אף הפגיעה במצבו הקוגניטיבי. נמסר כי לאחר מספר ימים, במהלכם לא הייתה באפשרותו להשיג חומר זה, חווה תופעות של הזעת יתר, בחילות, רעד, חוסר שקט, דפיקות לב מוגברות, בעיות שינה, כאבי ראש, שלשולים, סיוטים, איבוד תחושה ביד, יתר לחץ דם, דופק מואץ וכמיהה גדולה לעישון החומר.

מר שפירא ציין בחוות דעתו כי הספרות המדעית רוויה בתיעוד של פגיעות בריאותיות, הנגרמות משימוש בקנבינואידים סינתטיים, כגון: חוסר שקט (אגיטציה), שינוי תודעתו, הזיות, סחרחורות, התקפי חרדה, איבוד הכרה, עליה מהירה בלחץ הדם ויתר לחץ דם, עליה מהירה בדופק, שינויים בהולכה החשמלית ללב, קשיי נשימה, בחילות, הקאות - לעתים דמיות, אישונים מורחבים, היווצרות חוסר באשלגן, עליה ברמת הסוכר והתכווציות שריר בלתי רצוניות. צוין כי ישנם אף דיווחים אודות איבוד יכולת תנועה והתקפים פסיכוטיים. מר שפירא פירט בחוות דעתו דוגמאות של מקרים שונים, בארץ ובעולם, בהם נצפו מהשפעות אלו בקרב המשתמשים בחומר המדובר ואף מקרי מוות. לבסוף ציין מר שפירא כי עמדת משרד הבריאות היא שחומר PB-22 הינו חומר פסיכו-אקטיבי, המשמש כ"סם פיצוציות" המסכן את בריאותו ואת חייו של המשתמש בו. שיוכו לקבוצת הקנבינואידים הסינתטיים, העדויות לעובדה כי נעשה בו שימוש לרעה, תכונותיו הכימיות והפרמקולוגיות המדגמות פוטנציאל גבוה למסוכנות בקרב משתמשים ועמדות המחוקק במדינות אחרות, אשר מצאו לאסור את הפצתו ולכלול אותו ברשימת החומרים הנרקוטיים והמסוכנים שבפיקוח, כמו גם עמדת המחוקק הישראלי, מצדיקים את עמדת משרד הבריאות.

מר שפירא שב על האמור בחוות דעתו בעדותו בבית המשפט ועמד על השוני שבין החומר PB-22 לבין החומר שנקרא THC שנמצא בקנאביס, וציין כי השפעתו המזיקה של PB-22 עולה לאין שיעור על זו של החומר שנמצא בקנאביס, וזאת אף מההיבט הפרמקולוגי. בנוסף לכך, ציין כי במסגרת תפקידו באגף לאכיפה ופיקוח בחטיבת הבריאות, שבמשרד הבריאות, יש לו גישה לדיווחים שמתקבלים מבתי החולים על אשפוזים כתוצאה משימוש ב"סמי פיצוציות" כגון ה"ניס גאי", וחומרים המכילים קנבינואידים סינתטיים, מהם עולה אשפוזים רבים עקב שימוש בחומרים אלו וזאת ביחס לאשפוזים על רקע שימוש בקנאביס.

מר שפירא ציין כי החומר PB-22 אותר למעשה בעולם מסוף שנת 2012, אך קנבינואידים סינתטיים נפוצים באירופה, כפי הידוע, כבר משנת 2008 ומחקרים אודותם נעשו עוד מתחילת שנות ה-2000. מר שפירא הפנה לרשימת המקורות ששימשו לבניית חוות דעתו.

בנוסף, הגישה המאשימה צילום רישיון הרכב של הנאשם (ת/3).

4. ההגנה מצידה הגישה שתי חוות דעת מיום 28.11.2013 (נ/1) ומיום 13.11.2014 (נ/2) של אותו רוקח, מר ברק שפירא.

5. ב"כ המאשימה, עו"ד שחר עידן, טען למתחם ענישה הולם, שנע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה צופה פני עתיד, קנס וחילוט הרכב. בנסיבותיו של הנאשם, עתר התובע בין היתר להשתתף מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח. ב"כ המאשימה עמד על הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירה וטען כי הנאשם מהווה דוגמא המצדיקה את המאבק בתופעה החדשה בה חומרים מסוכנים יוצאים לאוויר העולם חדשות לבקרים, בהרכבים שונים ובשמות מסחריים מגוונים. התובע ציין כי הפצת חומרים אלו בשוק הארצי, הביאה את המחוקק להכריז מאבק כנגד עבריינות מתחכמת זו עד שלבסוף נכלל חומר זה בפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 (להלן: "פקודת הסמים המסוכנים"). התובע עמד על נסיבות ביצוע העבירה וציין את כמות החומר, מעל ל-6 ק"ג, והדגיש את הנזק הפוטנציאלי הכרוך בשימוש בחומר זה, ככל שהיה מופץ בציבור, כפי הנלמד מחוות-דעת המומחה (ת/1). צוין כי החומר האסור מופץ לרוב בקרב בני נוער, כך שהפצתו כרוכה בפוטנציאל של ממש לנזק רב. ב"כ המאשימה ידע לציין בטיעונו את נסיבותיו האישיות של הנאשם, ובכללן: גילו הצעיר, העדרן של הרשעות קודמות, העדר שימוש בסמים והודאתו בכתב האישום המתוקן בהזדמנות הראשונה. בנוסף, עמד התובע על האמור בתסקיר שירות המבחן, וטען שזו אינה משקפת ענישה הולמת שיש בה ביטוי הרתעתי ליחיד ולרבים. בנוסף לכך, עמדה המאשימה על עתירתה, כפי שצוינה בכתב האישום, לחילוט רכבו של הנאשם. נטען כי אין צורך בהכרזה כי הנאשם הינו סוחר סמים, היות ודי בכך שרכבו שימש לביצוע העבירה או אפשר את ביצועה, בהתאם להוראות סעיף 36 לפקודת הסמים המסוכנים. התובע הפנה לפסיקה רלוונטית.

6. ב"כ הנאשם, עו"ד איציק כהן, טען כי מתחם הענישה ההולם במקרה דנא הינו בין מאסר מותנה לבין מאסר בפועל של 8-10 חודשים. בנסיבותיו של הנאשם, ביקש הסנגור לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהסתפק בענישה שיקומית בדמות צו של"צ בהיקף של 150 שעות, העמדתו בפיקוח שירות המבחן למשך שנה וחצי וענישה צופה פני עתיד. נטען כי הנאשם לא ידע שמדובר בחומר אסור בהפצה וסבר לתומו כי המדובר בחומר חוקי. נטען כי ברקע לביצוע העבירה, מצבו הכלכלי הדחוק של הנאשם, המפרנס לבדו את בני משפחתו ורצונו "לעשות כסף קל". הסנגור הדגיש את הודאת הנאשם בהזדמנות הראשונה, נטילת אחריותו למעשה והחיסכון הכרוך בכך בזמן שיפוטי. צוין כי הנאשם הינו בן 30, נשוי ואב לשניים, מנהל אורח חיים נורמטיבי, ללא הרשעות קודמות ולא נפתחו נגדו הליכים נוספים מאז ביצוע העבירה בה הורשע. הנאשם שולב בהצלחה בהליך טיפולי בחסות שירות המבחן ושיתף פעולה באופן מלא. נמסר כי הנאשם שהה במעצר במשך 18 ימים, לאחר שהם שוחרר למעצר בית מלא למשך כחודשיים ימים ולאחר מכן למעצר בית לילי. נמסר כי לאחר מעצרו פוטר הנאשם ממקום עבודתו ולאחר שחרורו התקבל לרשת מלונות בערד עד ששב לשהות באילת.

ב"כ הנאשם טען כי אין מקום לחלט את רכבו של הנאשם. נמסר כי הרכב תפוס בידי המשטרה והנאשם נושא בתשלומים החודשיים להלוואה שנטל לצורך רכישתו, כמו גם דמי הביטוח ועמד על הפגיעה הכלכלית הכרוכה בכך. הסנגור הפנה לפסיקה רלוונטית.

7. הנאשם ביקש סליחה על מעשיו ואת התחשבות בית המשפט.

דין ומסקנות

8. תיקון 113 לחוק העונשין שעניינו "הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה" התווה את עקרון ההלימה כעיקרון מנחה בענישה לפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו (ס' 40ב לחוק העונשין).

מלאכת גזירת הדין מורכבת משלושה שלבים עיקריים:

תחילה, אקבע את מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם, על בסיס שיקולים נורמטיביים ואובייקטיביים, בהתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בערך זה, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה כמפורט בסעיף 40ט לחוק העונשין (סעיף 40ג לחוק העונשין);

לאחר מכן, אבחן האם ראוי לחרוג מן המתחם לקולא משיקולי שיקום (סעיף 40ד לחוק העונשין) או לחומרה משיקולי הגנה על שלום הציבור (סעיף 40ה לחוק העונשין);

לבסוף, אקבע את העונש המתאים לנאשם, בהתחשב בצורך בהרתעת הנאשם (סעיף 40ו לחוק העונשין), בצורך בהרתעת הרבים (סעיף 40ז לחוק העונשין), בנסיבותיו האישיות של הנאשם שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40יא לחוק העונשין) ובנסיבות רלוונטיות אחרות (סעיף 40יב לחוק העונשין).

[ראו: ע"פ 2918/13 דבס נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 18.7.2013); ע"פ 1903/13 עיאשה נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 14.7.2013); ע"פ 1323/13 חסן נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 5.6.2013)].

מתחם העונש ההולם

9. מתחם העונש ההולם נקבע בהתאם לעקרון ההלימה כפי שהוגדר בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין ולצורך כך על בית משפט להתחשב בשלושת אלה: בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ובמידת הפגיעה בו; בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ומידת אשמו של הנאשם ובמדיניות הענישה הנהוגה (ע"פ 8641/12 סעד נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 5.8.2013)).

10. **הערכים החברתיים** המוגנים הם שלום הציבור ובריאותו, נוכח התופעות ההתנהגותיות והבריאותיות הקשות הנגרמות ומתעצמות כתוצאה משימוש בחומרים מסכנים, בדומה לערכים החברתיים המוגנים בפקודת הסמים המסוכנים.

כפי שעבירות סמים גוררות מצדן עבירות רכוש, אלימות ועבירות נוספות המבוצעות על ידי מי שמשתמש, סוחר או מחזיק בסם מסוכן, כך גם פני הדברים ביחס למי שמשתמש או מפיץ או סוחר בחומר מסוכן.

חוק המאבק בתופעת השימוש בחומרים מסכנים, תשע"ג-2013, אשר חוקק באוגוסט 2013, הינו נדבך חקיקתי נוסף במלחמת החורמה נגד שימוש והפצת חומרים מסוכנים, לרבות אלה המופצים תחת שמות מסחריים תמימים, בעיקר בקרב צעירים ובני נוער, אשר לרוב אינם מודעים למחיר הכבד ולנזקים הכרוכים בצריכתם.

עיון בדברי ההסבר להצעת החוק מלמד על הערכים המוגנים בחוק זה (הצעות חוק הממשלה, 783, כ"ה בתמוז התשע"ג, 3.7.2013, עמ' 1020):

"בשנים האחרונות, נפוצה במדינת ישראל תופעה של שימוש ב'סמים חוקיים' לכאורה. המדובר בחומרים אשר בדומה להשפעות הנגרמות משימוש בסמים, השימוש בהם גורם להשפעות פסיכואקטיביות. חומרים אלה (להלן - חומרים מסכנים) כובשים את שוק המשתמשים במהירות, עוד לפני שעלה בידי הרשויות לאסור על השימוש בהם. בשל העובדה שאינם נכללים בפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 (להלן - פקודת הסמים המסוכנים), הם מיוצרים ומופצים באופן גלוי, לכל דורש למרות הסיכון הרב הנשקף מהם. במיוחד מקובל השימוש בהם בקרב בני נוער וצעירים..."

החוק מקנה, אם כן, כלים למניעת הסכנות הכרוכות בהפצת חומרים מסכנים אלו, לרבות העמדה לדין את מי אשר מסכן את בטחונו ובריאותו של הציבור, עד אשר חומרים אלו יכללו בפקודת הסמים המסוכנים (סעיף 5(א) לחוק). ואכן, באוגוסט 2014 הוסף החומר המסכן בו עסקין, מסוג PB-22, וחומרים נוספים, לתוספת הראשונה לפקודת הסמים המסוכנים כ"סם מסוכן" לכל דבר ועניין (ראו: הודעת הסמים המסוכנים (שינוי התוספת הראשונה לפקודה), התשע"ד-2014; ק"ת 7405 מיום 7.8.2014 עמ' 1587).

כנזכר, המאשימה הגישה חוות דעת מטעם הרוקח ברק שפירא, הנוגעת להשפעות של אותו חומר מסכן אותו רכש הנאשם מפרץ. מחוות הדעת ועדותו של מר שפירא עלה, בין היתר, כי החומר המסכן מסוג PB-22 הינו חומר פעיל, סינתטי, פסיכו-אקטיבי, מקבוצת החומרים הקנבינואידים הסינתטיים. לחומר זה השפעות קשות בהרבה מאלה הנגרמות מהחומר הפעיל THC הנמצא בצמח הקנאביס. צוין כי שימוש בקנבינואידים הביא לתופעות בריאותיות קשות, עד כדי אשפוז ומוות, לרבות תיעוד של צרכנים אשר התדרדרו למצב פסיכיאטרי טוקסי, אובדן זיכרון ופגיעה תפקודית, ולחומרים אלו פוטנציאל התמכרותי גבוה ופוטנציאל גבוה לשימוש לרעה. אציין בהקשר זה כי מצאתי לתן את מלוא המשקל לחוות דעתו ולעדויות של מר שפירא, אשר לא נסתרו חרף מאמצי ההגנה.

"הפצה וסחר בחומרים מסכנים מהווה עבירות חמורות הוות אסון לחברה, ויש שחומרים מסכנים אלו, בדומה להשפעות סמים מסוכנים, גורמים להרס רב ומצמיחים עבירות קשות. לאור החומרה הרבה שבכך, צריכה להיות גם עוצמת המלחמה בנגע רע זה" (עמ"ת 57509-11-13 (מח' ב"ש) **מדינת ישראל נ' פלוני** (ניתן ביום 4.12.2013)).

11. **מידת הפגיעה** בערכים החברתיים המוגנים במקרה דנא הינה בעצמה גבוהה. הנאשם רכש חומר אסור בהפצה מסוג PB-22 במשקל 6.1 ק"ג נטו ואלפי שקיות אריזה ריקות תמורת 4,000 ₪. אמנם, במועד ביצוע העבירה החומר המדובר טרם הוגדר כסם מסוכן, אך עסקינן בכמות גדולה של חומר שהוכרז כמסכן. נקל לשער את הנזק העצום שהיה עלול לצמוח לו חומר מסכן זה, מקבוצת החומרים הקנבינואידים הסינתטיים, היה נארז מחדש בתוך אותן אלפי שקיות ומופץ/נמכר בקרב צעירים ובני נוער תחת שמות מסחריים מפתים.

12. **בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (בהתאם לסעיף 40ט לחוק העונשין) נתתי דעתי לסוג החומר המסכן שנתפס (PB-22), משקלו (6.1 ק"ג נטו), התמורה ששולמה בגינו (4,000 ₪) ולכך שנילווה לו קרטון ובו אלפי שקיות אריזה ריקות; ללמדך כי שקיות אלו נועדו להפצת החומר המסכן, במנות אישיות בקרב הציבור, על אף הסכנה הממשית לשלומם ולבריאותם של הצרכנים. מכאן, גם אם לא ניתן להצביע על גרימת נזק מביצוע העבירה, הרי שהנזק שהיה צפוי להיגרם מביצועה הינו רב ולו פוטנציאל הרה אסון. לנאשם חלק מרכזי במהלך הדברים, המלמדים על תכנון והכנה מוקדמים ומידת אשמו גבוהה. הסיבה שהביאה את הנאשם לבצע את העבירה, כך לדברי בא-כוחו, הינה רצונו לעשות "כסף קל", ועילה זו כשלעצמה מלמדת על כוונת הנאשם לסחור בחומר המסכן תמורת כסף, תוך ניצול חולשתם של אלה הצורכים את החומר המדובר והפגיעה הכרוכה בכך בבריאותם. לא נשמעה סיבה של ממש לזכות הנאשם והוא אינו קרוב לסייג לאחריות פלילית.

13. בנוסף לכך, ובהתאם לסעיף 40יב לחוק העונשין, מצאתי להביא בחשבון, כי הנאשם ביצע את העבירה חודשים ספורים לאחר חקיקת החוק והכרזת החומר מסוג PB-22 כאסור בהפצה (ראו: הכרזה דחופה על חומרים אסורים בהפצה, י.פ. 6658, מיום 12.9.2013, עמ' 42). הנה כי כן, היות ומדובר בחוק חדש יחסית, אשר יתכן ובמועד הרלוונטי, בעת ביצוע העבירה, טרם נטמע דיו בקרב הציבור, הרי שהדבר מהווה גורם ממתן, בקביעת מתחם הענישה למעשה העבירה שביצע הנאשם.

שיקול נוסף לקולא בקביעת המתחם טמון בכך שהעונש המקסימאלי שנקבע לצדה של העבירה לפי סעיף 7(א) לחוק הינו של שלוש שנות מאסר, כאשר מדובר בעבירה מסוג עוון בלבד, וזאת בניגוד לעבירות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית או סחר בסמים מסוכנים, אשר העונש המרבי הקבוע בצדן הוא עשרים שנות מאסר, וכאשר כתב האישום מוגש לבית-משפט השלום, עד שבע שנות מאסר. העונש המרבי שקבע המחוקק לעבירה מסוימת, ובפרט כאשר עסקינן בחוק חדש, הינו בעל השפעה על קביעת מתחם העונש ההולם ועל מדיניות הענישה הראויה (ת"פ (רמ') 16980-01-14 **מדינת ישראל נ' בן יחזקאל ואח'** (ניתן ביום 20.11.2014)).

14. **מדיניות הענישה בעבירה בה הורשע הנאשם** נותנת ביטוי לתכלית המאבק בתופעת הפצת חומרים מסכנים, באמצעות עונשי מאסר בפועל לצד ענישה מרתיעה. כך למשל:

א. בע"פ (מח' ב"ש) 13008-09-14 **שרון שי נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 28.1.2015), הקל בית המשפט המחוזי בעונשו של נאשם, אשר הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של איסור הפצת חומר אסור בהפצה וקשירת קשר לביצוע עוון, בכך שנמצאו ברשותו, בצוותא חדא עם אחרים 1,163 אריזות שהכילו חומר האסור בהפצה (מסוג PB-22 ומסוג PB-22-5F) במשקל 9.5 ק"ג. בערכאה הדיונית נקבע **מתחם ענישה הולם שנע בין 26 ל-34 חודשי מאסר**. על הנאשם, בעל עבר פלילי שאינו רלוונטי, הוטלו 30 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים וקנס בסך 40,000 ₪. בית המשפט המחוזי בבאר שבע הפחית את עונש המאסר ל-**24 חודשי מאסר בפועל**.

ב. בעפ"ג (מח' ב"ש) 16702-12-14 **יוסף פייסחוב נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 11.2.2015), הקל בית המשפט המחוזי בעונשו של נאשם, אשר הורשע על יסוד הודאתו בארבע עבירות של איסור הפצת חומר אסור בהפצה, כדלקמן: (א) הנאשם החזיק בביתו 7 יחידות של חומר מסכן מסוג PB-22 במשקל כולל של 88.56 גרם ויחידה של חומר מסכן מסוג AB-PINACA במשקל 1.06 גרם, במטרה להפיצו; (ב) הנאשם סיפק לאחר יחידה של חומר מסכן מסוג AB-FUBINACA; (ג) הנאשם סחר בחומר מסכן והחזיק בו למטרות הפצה, בכך שמסר לאחר יחידה של חומר מסכן מסוג AB-FUBINACA תמורת סך של 50 ₪; (ד) הנאשם החזיק בביתו יחידה של חומר מסכן מסוג PB-22 במטרה להפיצו. בערכאה הדיונית נקבע **מתחם ענישה הולם שבין 4 ל-12 חודשי מאסר** ביחס לשלושת העבירות הראשונות; ומתחם עונש הולם **שבין מאסר מותנה לבין 6 חודשי מאסר** ביחס לעבירה הרביעית. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו 14 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, קנס, פסילת רישיון נהיגה ופסילה מותנית. בית המשפט המחוזי בבאר שבע הפחית את עונש המאסר ל-**13 חודשי מאסר בפועל**.

ג. בעפ"ג (מח' מרכז) 47767-06-14 **מור נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 6.7.2014), נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע בשתי עבירות של מכירת חומר אסור בהפצה לסוכן משטרה סמוי, בכך שמכר שלוש שקיות של החומר תמורת 200 ₪. בערכאה הדיונית נקבע **מתחם ענישה הולם שנע בין 6 ל-12 חודשי מאסר**. על הנאשם, בעל עבר פלילי מכביד, הוטלו **7 חודשי מאסר**, מאסר מותנה וקנס בסך 3,500 ₪.

ד. בת"פ (ב"ש) 25725-01-14 **מדינת ישראל נ' אהרון וסקר** (ניתן ביום 12.6.2014), הורשע נאשם על יסוד הודאתו בשתי עבירות של איסור הפצת חומר אסור בהפצה, בכך שמכר לאחר שקית ובה חומר אסור בהפצה, מסוג PB-22, תמורת 50 ₪; והחזיק 10 שקיות ובהן חומר מסוג PB-22 במטרה למכרו. נקבע **מתחם ענישה הולם שנע בין 4 ל-10 חודשי מאסר**, לכל אחת מהעבירות. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **8 חודשי מאסר בפועל**, מאסרים מותנים והתחייבות.

ה. בת"פ (ב"ש) 7461-03-14 **מדינת ישראל נ' משה טולדנו** (ניתן ביום 19.6.2014), הורשע נאשם על

יסוד הודאתו בשתי עבירות של איסור הפצת חומר אסור בהפצה, בכך שבשני מועדים שונים מכר לשוטר סמוי חומר מסכן מסוג PB-22 תמורת סך של 50 ₪. נקבע **מתחם ענישה הולם שנע בין 4 ל-10 חודשי מאסר**, לכל אחת מהעבירות. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **7 חודשי מאסר בפועל**, מאסר מותנה, קנס והתחייבות.

ו. בת"פ (י-ם) 58243-03-14 **מדינת ישראל נ' יהודה מאור יעקוב** (ניתן ביום 30.11.2014) הורשע נאשם על יסוד הודאתו במספר עבירות של איסור הפצת חומרים מסכנים, הדחת קטין לחומרים מסכנים אסורים בהפצה וייצור והפקת סם מסוכן. הנאשם מכר שקיות חומר לקטינים בעזרת אחר בסכום ממוצע של 100 ₪ לשקית. נקבע **מתחם ענישה הולם שנע בין 6 ל-18 חודשי מאסר** בעבור העבירות בהן הפיק הנאשם רווח כספי שנע בין 10 ל-50 ₪. על הנאשם, בעל עבר פלילי שאינו רלוונטי, הוטלו **24 חודשי מאסר בפועל** ומאסר מותנה.

ז. בת"פ (רמ') 16980-01-14 **מדינת ישראל נ' בן יחזקאל ואח'** (ניתן ביום 20.11.2014) הורשעו נאשמים, על יסוד הודאתם במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של איסור ייצור חומר אסור בהפצה, בכך שאותרו בדירתם 405 שקיות בהן חומר מסכן מסוג PB-22. נקבע **מתחם ענישה שנע בין 6 ל-18 חודשי מאסר**. על הנאשמים, ללא עבר פלילי רלוונטי, הוטלו **6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות**, מאסרים מותנים, קנס כספי בסך 20,000 ₪ וחילוט 4,200 ₪.

ח. בז"י (בי"ד צבאי - מח' דר') 109/14 **התובע הצבאי נ' תומר פרו** (ניתן ביום 3.7.2014) הורשע נאשם על יסוד הודאתו בעבירות של שימוש וניסיון שימוש בסם מסוכן והפצת חומר אסור בהפצה, בכך שרכש חומר אסור להפצה, מחולק ל-6 שקיות המכילות 25 גרם כל אחת, תמורת 500 ₪. הנאשם חילק את החומר ל-30 שקיות אותן מכר בנפרד במחיר של 50 ₪ לשקית וקיבל תמורתם 1,500 ₪, בנוסף, צרך סם מסוג קוקאין. נקבע **מתחם ענישה הולם שנע בין 6 ל-12 חודשי מאסר בפועל** ביחס לעבירה של הפצת חומר מסכן. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **8 חודשי מאסר בפועל**, מאסרים מותנים ופסילת רישיון נהיגה.

ט. בת"פ (אשקלון) 20825-08-14 **מדינת ישראל נ' ניר יהודה** (ניתן ביום 21.9.2014) הורשע נאשם על יסוד הודאתו בעבירה של מכירת חומר אסור בהפצה לסוכן משטרי סמוי, בכך שמכר יחידה אחת של חומר מסוג AB-CHMINACA תמורת 100 ₪. נקבע **מתחם ענישה שנע בין חודש ל-3 חודשי מאסר בפועל או בעבודות שירות**. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **60 ימי מאסר בפועל**, מאסר מותנה וקנס בסך 1,500 ₪.

י. בת"פ (אשקלון) 26729-05-14 **מדינת ישראל נ' יצחק אלגריסי ואח'** (ניתן ביום 2.7.2014) הורשע נאשם על יסוד הודאתו בשתי עבירות של מכירת חומר אסור בהפצה, בכך שבשתי הזדמנויות שונות מכר לסוכן משטרי סמוי יחידה אחת של חומר מסוג AB-CHMINACA תמורת 50 ₪; בנוסף, החזיק בביתו שש שקיות נוספות מאותו חומר. נקבע **מתחם ענישה שנע בין חודש ל-3 חודשי מאסר בפועל או**

לריצוי בעבודות שירות. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **4 חודשי מאסר בפועל**, מאסר מותנה וקנס בסך 3,000 ₪.

יא. בת"פ (ק"ג) 36953-04-14 **מדינת ישראל נ' קרקולוב** (ניתן ביום 28.9.2014) הורשע נאשם על יסוד הודאתו בעבירה של מכירת חומר אסור בהפצה, בכך שמכר בצוותא חדא עם אחר, לסוכן משטרה, חומר מסכן מסוג AB-FUBINACA במשקל של 7.82 גרם נטו, תמורת 100 ₪. נקבע **מתחם ענישה הולם שנע בין 5 ל-12 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם, נעדר עבר פלילי, נגזרו **5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות**, מאסר מותנה, קנס והתחייבות.

יב. בת"פ (ב"ש) 15892-12-13 **מדינת ישראל נ' פארג'** (ניתן ביום 24.3.2014), הורשע נאשם במסגרת הסדר סגור, בעבירה של סחר בחומר מסכן מסוג b-nbome-25 והחזקת 1 גרם קוקאין ו-1.8 גרם חשיש לצריכה עצמית. על הנאשם, בעל עבר פלילי, נגזרו **12 חודשי מאסר בפועל** הכוללים הפעלה של 3 חודשי מאסר מותנה בחופף.

יג. בת"פ (ב"ש) 33408-01-14 **מדינת ישראל נ' אבי טל ואח'** (ניתן ביום 1.4.2014), הורשע נאשם במסגרת הסדר סגור, בעבירות של סיוע לאחר לסחור בחומר אסור להפצה, מסוג PB-22, בכך שמכר שקית של החומר תמורת 50 ₪ לאדם אחר. למחרת, מכר חומר אסור מסוג AB-FUBINACA לשוטר, תמורת 50 ₪ והחזיק בסמוך 6 שקיות של אותו חומר. על הנאשם, בעל עבר פלילי, נגזרו 10 חודשי מאסר בפועל ומאסרים מותנים.

יד. בת"פ (ב"ש) 54254-01-14 **מדינת ישראל נ' מתן תורה ואח'** (ניתן ביום 1.4.2014), הורשע נאשם במסגרת הסדר סגור, בעבירה של סחר בחומר מסכן מסוג PB-22, בכך שמכרו לאחר תמורת 10 ₪. על הנאשם, בעל עבר פלילי, נגזרו **12 חודשי מאסר בפועל** כולל הפעלת מאסרים מותנים בחופף ומאסרים מותנים.

טו. בת"פ (ב"ש) 17474-01-14 **מדינת ישראל נ' יהודה ביטון ואח'** (ניתן ביום 18.3.2014), הורשע נאשמים במסגרת הסדר סגור, בעבירות של סיוע וסחר בחומר אסור להפצה, בכך ששוטר סמוי התקשר לנאשם 1 וביקש לרכוש 4 חבילות נייס גאי. לאחר שהנאשם 1 נקב במחיר והשוטר נתן הסכמתו העביר הנאשם 1 את הטלפון לנאשם 2 והאחרון סגר את העסקה שבוצעה מול השוטר. על הנאשם 1, בעל עבר פלילי, נגזרו 6 חודשי מאסר בפועל ומאסרים מותנים בגין סיוע לסחר; ואילו על הנאשם 2, אף הוא בעל עבר פלילי, נגזרו **8 חודשי מאסר בפועל** ומאסרים מותנים בגין הסחר.

טז. בת"פ (אשד') 52877-10-13 **מדינת ישראל נ' פודבוב** (ניתן ביום 18.3.2014), הורשע נאשם על יסוד הודאתו, בביצוע שתי עבירות של הפצת חומר מסכן, בכך שבשתי הזדמנויות שונות, מכר שקית ובה חומר מסכן המכונה "נייס גאי" תמורת 100 ₪ ו-50 ₪. על הנאשם, ללא הרשעות ברקעו, נגזרו **10**

חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, פסילת רישיון והתחייבות.

יז. בת"פ (אשד') 19189-02-14 **מדינת ישראל נ' בברשוילי** (ניתן ביום 28.4.2014), הורשע נאשם על יסוד הודאתו בביצוע ארבע עבירות של מכירת חומר מסכן, בכך שמכר חומר מסכן מסוג קנאבואידים סינטטיים המכונה "נייס גיא", תמורת 50 ₪. על הנאשם, בעל עבר פלילי, נגזרו **5 חודשי מאסר בפועל**, מאסר מותנה, קנס ופסילת רישיון.

15. מכל המקובץ, בהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה והיחס ההולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיה ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש שיש להטיל עליו, סבורני כי מתחם העונש ההולם לעבירה **נע בין 12 לבין 24 חודשי מאסר בפועל**, לצד מאסרים מותנים וענישה כלכלית.

האם יש מקום לחריגה מגבולות מתחם הענישה

16. בענייננו, לא מצאתי עילה לחריגה לקולא ממתחם העונש ההולם, בשל שיקולי שיקום. מנגד, לא מצאתי כי החשש שהנאשם יחזור ויבצע עבירות דומות מצדיק חציית רף מתחם הענישה לחומרה משיקולי הגנה על שלום הציבור. אי-לכך, מכלול השיקולים, לרבות שיקולי הרתעת הנאשם ואחרים כמותו מפני ביצוע עבירות נוספות (ר' סעיפים 40 ו-40 לחוק העונשין), ינחוני בקביעת העונש המתאים לנאשם בגדר מתחם הענישה.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

17. לאחר קביעת מתחם העונש ההולם לעבירה בה הורשע הנאשם, יש לקבוע את העונש המתאים לו, בהתאם לסעיף 40א לחוק העונשין. בגזירת העונש המתאים לנאשם שלפניי יש מקום להתחשב בנסיבותיו האישיות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה. נסיבות אלה נלמדות, בין היתר, מן האמור בתסקיר שירות המבחן, חוות דעת הממונה על עבודות שירות, טיעוני הצדדים לעונש, עבר פלילי, דברי הנאשם לבית המשפט ועוד. בדרך זו חידד תיקון מס' 113 לחוק העונשין את הצורך בהמשך נקיטת שיטת ענישה אינדיוידואלית, הבוחנת נסיבותיו של כל מקרה ואדם המובא לדין (ע"פ 433/89 **אטיאס נ' מדינת ישראל**, פ"ד מג(4) 170; ע"פ 5106/99 **אבו ניג'מה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נד(1) 350; רע"פ 3173/09 **פראגין נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 5.5.2009)).

תסקירי שירות מבחן

18. ביום 2.11.2014 התקבל תסקיר שירות המבחן, במסגרתו נסקרו קורות חייו ורקעו המשפחתי המורכב

של הנאשם, אך בשל צנעת הפרט אמנע מלפרט מעבר לנדרש. מהתסקיר עולה כי הנאשם, יליד 1985, מתגורר באילת ומועסק כאחראי בריכה במלון, לשביעות רצון מעסיקו. הנאשם השלים בהצלחה שירות צבאי מלא, במהלכו קיבל אות מלחמת לבנון השנייה. הנאשם הודה בפני שירות המבחן בביצוע העבירה ולקח אחריות מלאה למעשיו. הנאשם מסר כי יצר קשר עם פרץ, אותו הכיר דרך מכרים משותפים, כדי להשיג את החומר המסכן, תמורת 4,000 ₪, עבור תושב העיר אילת. לדבריו, ערך בדיקה מקיפה ממנה הסיק כי המדובר בחומר חוקי. הנאשם מסר כי במהלך ההליך המשפטי, ערך שינוי בתרבות הבילויים שלו וניתק קשר עם דמויות שוליות. הנאשם נתן לבדיקה דגימת שתן ולא נמצאו בה שרידי סם. שירות המבחן התרשם כי הנאשם הפיק לקחים מההליך המשפטי, שהיווה עבורו גורם מרתיע ומציב גבולות; הוא מגלה אחריות ומחויבות כלפי הסובבים אותו ושואף לנהל אורח חיים נורמטיבי. עוד התרשם שירות המבחן כי אין מדובר באדם בעל מאפייני אישיות בעייתיים עם דפוסים עברייניים. עם זאת, צוין כי לאור נסיבות חייו והעדר גבולות פנימיים להתנהגותו וכלים אדפטיביים להתמודדות יעילה במצבי לחץ עלולים להוות מכשול עבורו, ולכן הומלץ על שילובו בקבוצה טיפולית. בנסיבות אלה, המליץ שירות המבחן להעמיד את הנאשם בפיקוחו למשך שנה ולהטיל עליו צו של"צ בהיקף של 150 שעות ועונשים מותנים.

ביום 31.12.2014 מסר שירות המבחן כי החל מיום 30.11.2014 שולב הנאשם בקבוצה טיפולית המיועדת למפרי חוק. הנאשם הפגין מחויבות גבוהה להליך הטיפולי, הגיע באופן עקבי למפגשים, קיבל אחריות על התנהגותו, שיתף פעולה עם גורמי הטיפול והביע מוטיבציה לבחון את התנהגותו. לא נמצאו שרידי סם בבדיקות שתן נוספות שנערכו לו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם נזקק לגורם טיפולי מכוון ועל כן שב על המלצתו להעמידו בפיקוח השירות, לצד צו של"צ וענישה מותנית.

חוות דעת הממונה על עבודות שירות

19. טרם הוצגו ראיות הצדדים וטיעוניהם לעונש, מצאתי להפנות את הנאשם לקבלת חוות דעת מטעם הממונה על עבודות שירות, תוך הבהרה כי הדבר נעשה על מנת לאפשר לבית המשפט להביא בחשבון גם אפיק עונשי זה, ואיך בכך כדי לפתח ציפייה כלשהי או רמיזה באשר לעונש שייגזר על הנאשם בסופו של יום, לאחר שתיפרס מלוא היריעה וישמעו ראיות וטיעוני הצדדים לעונש. ביום 29.12.2014 נתקבלה חוות דעת הממונה, ממנה עלה כי הנאשם נמצא מתאים לרצות עבודות שירות.

20. במסגרת **השיקולים לחומרה** יש לציין את חומרת העבירה שביצע הנאשם, תוצאותיה הפוטנציאליות והמדיניות הענישה בגין עבירה זו ודומותיה, כפי העולה מדברי ההסבר להצעת החוק, מפסיקת בתי המשפט ומחוות הדעת שהציגה המאשימה. עסקינן בחומר מסוכן שתוצאותיו הרסניות, בעיקר בקרב צעירים ובני נוער.

בעבירה שביצע הנאשם קיימת חשיבות מיוחדת להרתעת הרבים שכן חובתו של בית המשפט לשגר מסר חד וצלול באמצעות ענישה מרתיעה כי ביצוע עבירה זו תיענה בענישה מוחשית.

21. במסגרת ה**שיקולים לקולא** הבאתי בכלל חשבון את גילו הצעיר של הנאשם (יליד 1985), העדר הרשעות קודמות בעברו, העובדה כי למעט ימי מעצרו הוא לא שהה מאחורי סורג ובריח, הודאתו במיוחס לו בכתב האישום שתוקן לקולא, לקיחת האחריות והבעת החרטה על מעשיו והחיסכון הכרוך בכך בזמן שיפוטי. נתתי דעתי לכך שהנאשם נשוי ואב לשתי פעוטות והשפעת הענישה על משפחתו הקרובה, שיתוף הפעולה מצדו עם שירות המבחן, שאיפתו לנהל אורח חיים נורמטיבי ולאמור בתסקירי שירות המבחן.

הבאתי בחשבון כי במסגרת ההליך דנא נעצר הנאשם למשך 19 ימים ולאחר מכן שוחרר בתנאים מגבילים שכללו מעצר בית מלא ולאחר מכן מעצר בית חלקי.

22. לא מצאתי לאמץ את המלצות שירות המבחן, שכן סבורני כי שירות המבחן, עם כל הערכה, נתן משקל יתר לשיקולי השיקום על חשבון יתר שיקולי הענישה, עליהם עמדתי, אותם שוקל בית המשפט בבואו לגזור את הדין. ראו למשל ברע"פ 5434/07 **שאדי פריג' נ' מדינת ישראל**, מיום 9.7.2007:

"מתפקידו של בית המשפט להעריך ולשקול נסיבות רבות ומגוונות, כמו למשל, חומרת העבירה ונפיצותה בציבור, הגנה על שלום הציבור וביטחון, הרתעת העבריינים ועבריינים בכוח, התגמול שבענישה וכיוצא באלה. שיקולים אלה אינם מתחום שיקוליו של קצין המבחן, ואין הוא אף מוסמך להמליץ לגביהם. השופט, הוא אשר ישים במאזני שיקוליו, כאחד השיקולים החשובים, גם את המלצתו של קצין המבחן. אך בכך לא סגי (ראו גם ע"פ 405/06 מדינת ישראל נ' אחמד חלייחל (טרם פורסם, 8.5.2006)). ודוק; ההחלטה בדבר הענישה היא תחת סמכותו הבלעדית של בית המשפט."

23. קנס הכספי - בעבירות המבוצעות עבור בצע כסף, הענישה צריכה לכלול רכיב כלכלי משמעותי, אשר יהיה בו מענה עונשי הולם למעשה. במקרה דנן, לנוכח הכמות הגדולה של החומר שנתפס (6.1 ק"ג ואלפי שקיות אריזה ריקות לצדו), ניכר כי העבירה בוצעה למען בצע כסף, ולא לשימוש עצמי, כפי שהדברים נאמרו מפורשות בטיעוני הנאשם לעונש. מכאן שעונש הקנס צריך להיות בשיעור שבו תוחלת הרווח של הנאשם, ואחרים כמותו, מהחזקת החומר תהיה נמוכה מתוחלת הקנס הצפוי להם אם יתפסו ויורשעו. עם זאת, בקביעת שיעור הקנס, נתתי דעתי לטענות הנאשם באשר למצב כלכלי דחוק, הגם שלא הוצגו ראיות התומכות בטענותיו.

24. חילוט הרכב - הסמכות להורות על חילוט רכוש בעקבות הרשעה בעבירה של עסקת סמים קבועה בהוראות סעיף 36א לפקודת הסמים המסוכנים, חלות בשינויים המתאימים לעניין עבירות לפי סעיפים 7

ו-8 מכוח סעיף 9 לחוק המאבק בתופעת השימוש בחומרים מסכנים. הסדר חקיקתי זה הינו נדבך נוסף במלחמה בנגע הסמים והוא נועד להבטיח כי חוטא בעבירת סמים לא יצא נשכר.

בעניין זה אפנה נאמר בע"א 6702/04 **גומעה מאזן נגד מדינת ישראל** (ניתן ביום 10.11.2005), הגם שבהקשר לחילוט רכוש בהליך אזרחי, מכוח סעיף 36 לפקודת הסמים המסוכנים, אך הדברים יפים גם לחילוט רכוש בהליך פלילי מכוח סעיף 36א לפקודת הסמים:

"החילוט הינו אחד האמצעים שהעניק המחוקק בידי בית המשפט ככלי במלחמת החורמה בנגע הסמים. במערכה ממושכת וקשה זו ניתנו בידו של בית המשפט גם אמצעי איפה כלכליים המכוונים אל עברייני הסמים ואל מי שאפשרו בדרך כלשהי את ביצוע העבירה או הקלו עליה. כך, למשל, כאשר מדובר במי שרכבו שימש לביצוע עבירת סמים או אפשר ביצועה (סעיף 36ב(א)(2) לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] תשל"ג-1973 (להלן- הפקודה). השימוש בדרך זו, לטעמי, יש לו חשיבות מיוחדת הן מפאת היבטיו ההרתעתיים, הן מבחינת הפגיעה שלו בתשתית הכלכלית והכללית שאפשרה את הפצת הסם. הן מבחינת פגיעתו בתמריץ לעסוק בעבריינות זו, הן מבחינת פגיעתו בנכונות של אחרים להושיט לעבריין הסמים כל סוג של סיוע או אפשר תנאים שיקלו על ביצוע העבירה".

באשר לאמות המידה לבחינת אותן נסיבות בהן ראוי לעשות שימוש בסמכות החילוט, אפנה לפסיקת הנשיא שמגר בע"פ 4148/92 **חוסין מועד נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 22.9.1994):

"אמת המידה היא במהותה ובעוצמתה של הזיקה בין החפץ לבין העבירה ובחומרתה של העבירה, היינו במקרה כגון זה שבפנינו עולה השאלה באיזה מידה שימש הרכב באופן מהותי לביצוע העבירות שבוצעו. דומה כי המקרה שבפנינו ... הרכב היה כאן כלי ישיר לביצוע העבירות, ועל כן אין לטעמנו כל סיבה להתערב בהחלטתו של בית המשפט המחוזי".

במקרה שלפניי, עתרה המאשימה לחלט את רכבו של הנאשם, מכוח סעיף 36א(א)(1) לפקודת הסמים המסוכנים, היות ורכבו שימש כאמצעי לביצוע העבירה. לאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים ובחנתי את נסיבות ביצוע העבירה ולאור הענישה הכוללת שמצאתי להשית על הנאשם, לא מצאתי להורות על חילוט רכבו של הנאשם לטובת אוצר המדינה.

לא שוכנעתי כי בנסיבות ביצוע העבירה היה קשר ישיר ואמיץ בין העבירה לבין השימוש ברכבו של הנאשם. כפי המפורט בכתב האישום המתוקן, הנאשם ורעייתו המתווכן, הרכבו בחניון עד לבואו של פרץ למקום. אז, נגשו הנאשם ופרץ לרכבו של פרץ, שחנה במקום, וממנו הוציא פרץ את החומר אסור בהפצה במשקל 6.1 ק"ג ושקיות אריזה ריקות והעבירו לנאשם כנגד תשלום. הנאשם נכנס עם החומר האסור והשקיות לרכבו והשלושה

החלו בנסיעה על מנת לצאת מאותו חניון.

הנה כי כן, רכבו של הנאשם לא שימש לאחסנת החומר האסור, אלא כל השימוש שנעשה ברכב הינו להגיע לאותו חניון לצורך ביצוע עסקת רכישת החומר האסור, כך מצד הנאשם. בנסיבות אלה, לא מצאתי בסיס ראיתי מספק, לקביעה כי הרכב שימש או נועד לשמש כאמצעי לביצוע העבירה או כדי לאפשר התקיימותה. ודאי לא ניתן לקבוע כי אלמלא הגיע הנאשם ברכב זה, לא הייתה מבוצעת העבירה כלל ועיקר וגם לא היפוכו של דבר, כי בשל העובדה שהגיע הנאשם באמצעות הרכב לאותו חניון, בוצעה העבירה על ידו.

נוסף על כך, היות ומדובר בחומר אסור במשקל 6.1 ק"ג, הרי שלא ניתן לקבוע כי היה הכרח לבצע את העבירה בעזרת כלי רכב דווקא.

עוד בעניין זה נתתי דעתי לעונש הכולל שנגזר על הנאשם והשפעת חילוט רכבו על בני משפחתו, כך שבסופו של יום מצאתי להימנע מכך.

סוף דבר

25. מכל הנתונים והשיקולים שפירטתי לעיל, מצאתי להשית על הנאשם עונש, כדלקמן:

א. מאסר בפועל לתקופה של 16 חודשים. מתקופת מאסר זו, תנוכה תקופת ימי מעצרו בימים שבין 30.1.2014-17.2.2014.

על הנאשם להתייצב במזכירות בית המשפט באילת ביום 1.3.2015 בשעה 9:00, לצורך תחילת ריצוי המאסר, ולהביא עמו תעודת זהות.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו יבצע עבירה בה הורשע או כל עבירה מסוג פשע לפי פקודת הסמים המסוכנים.

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו יבצע כל עבירה מסוג עוון לפי פקודת הסמים המסוכנים.

ד. קנס בסך 12,000 ₪, או מאסר למשך 60 ימים תחתיו; הקנס ישולם ב-12 תשלומים שווים ורצופים, כאשר הראשון בהם ישולם ביום 1.7.2015 ויתר התשלומים מדי 01 לכל חודש שלאחריו. לא ישולם

עמוד 14

אחד התשלומים במועד, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מידי בתוספת ריבית פיגורים.

26. החומר האסור בהפצה ושקיות האריזה - יושמדו; רכבו של הנאשם יושב לחזקתו.

בנוגע ליתר המוצגים - ינתן צו לאחר תום ההליך המשפטי בעניינו של פרץ.

העתק יישלח לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ט שבט תשע"ה, 18 פברואר 2015, במעמד הצדדים.